

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

Unà cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

De SS. Missae Sacrificio Juxta Ritum Romanæ Ecclesiæ offerendo - Unà
cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1676

Tit. XIX. De secretis Orationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48307](#)

ptum à Diacono Calieem offert, ut alias, non tamen pallia regit ipsemet, sed Diaconus.

II. Post Orationem *Veni Omnipotens* thus in thuribulum ter imponit, interea Orationem *Per intercessionem* ita dispensans, ut ad Verbum *benedicere* absolverit tertiam impositiōnem, illudque per signum Crucis *benedicere* queat.

III. Tum arrepto thuribulo ter dicit illud super Calicem & Hostiam simul in modum Crucis, non veluti per quatuor puncta, sed quasi per lineas rectas eam formando, & interea verba illa *Incensum istud tibi te benedictum, ascendat ad te Domine,* tibi dicendo. Post quae ter circum Calicem, bis à dextra ad sinistram suam, & semel à sinistra ad dextram dicit, & ad primum ductum verba descendat super nos, ad secundum *misericordia*, ad tertium tua pronuntiat. Et tandem Altare more solito incensat, non omittens tamen interea Preces in Missali praescriptas recitare, quas aliqui ita dividunt, ut singulis propè ductibus singula verba respondeant: alij tamen non sunt tam scrupulosi, sed singulos sensus continuatos pronuntiant, & inter incensationes distribuunt. Peractâ incensatione reddit Thuribulum Diacono, & stans in loco ab illo incensatur.

TITULUS XIX.

DE SECRETIS ORATIONIBVS.

Ritus Communis.

I. **A**D Orationes secretas, semper omittitur *Dominus vobiscum, & Oremus.*

II. Cùm plures dicuntur, non tantum ultima, sed etiam prima Oratio integrè terminatur cum tota conclusione: ita quo non pauci errant, existimantes, primæ Orationis conclusionem abrumpendam esse, omittendo verba illa *Per omnia facula faculorum, Amen.* perperam intelligentes Rubricam; quae, cùm dicit, *Orationes dicuntur secreto, usque ad illa verba in conclusione, Per omnia facula faculorum,* plus non vult, quam in conclusione ultimæ Orationis verba illa, non secretò, sed clarà voce dicenda esse. Gerlac. p. 1. s. 12. §. 2.

TITU